

ای عزیزان، از آزمایش‌های سختی که برای امتحان شما پیش می‌آید تعجب نکنید و طوری رفتار ننمایید که گویی امری غیرعادی برای شما پیش آمده است. در عوض از اینکه در رنج‌های مسیح شریک شده‌اید شادمان باشید تا در وقتی که جلال او ظاهر می‌شود شادی و خوشی شما کامل گردد. خوشا به حال شما اگر به خاطر نام مسیح به شما دشنام دهند، زیرا در آن صورت روح پر جلال الهی در شما ساکن است. اول پطرس ۴: ۱۲-۱۴

پطرس در این آیات به مخاطبان خود که در غربت، در آسیای صغیر به سر می‌بردند، آگاهی می‌دهد که از مشکلات و رنج‌های پیش رو تعجب نکنند بلکه در عوض از شراکت در رنج‌های مسیح شاد باشند. نرون (Nero) که در آن زمان امپراتور روم بود، فکر می‌کرد مسیحیان نقش اصلی را در آتش سوزی روم در سال ۶۴ م. داشتند. این موضوع همراه با چندین موضوع دیگر باعث شد که امپراتور روم مسیحیان را تحت جفای سختی قرار دهد. این جفاها تا جایی پیش رفت که بعضی از مسیحیان را بسته، قیر اندود می‌کردند و به جای مشعل در کاخ امپراتور برای روشنایی می‌سوزاندند. همچنین مسیحیان در تماشاخانه مشهور روم به نام کلوسیوم که ظرفیت هشتاد هزار نفر را داشت انداخته می‌شدند تا شیرها آنان را تکه‌پاره کنند.^۱ پطرس در این آیات از امکان رسیدن این جفاها به استان‌های آسیای صغیر خبر می‌دهد. از نظر پطرس دیدگاه یک ایمان‌دار نسبت به جفاها باید بر اساس مشارکت در رنج‌های مسیح بنا گردد. این بدین معنا است که یک ایمان‌دار با شراکت در رنج‌های مسیح احساس شادی و شغف می‌کند. این چیزی است که شیطان را بسیار آزار می‌دهد.

اما به این نکته باید توجه داشت که کلمه شریک شدن، به معنای هم قطار بودن و در یک تیم بودن است. به‌راستی چه سعادت‌ی بالاتر از این که ایمان‌دارن در تیم عیسای مسیح باشند؛ همان مسیحی که خالق آسمان و زمین است؛ همان مسیحی که قادر مطلق است! یقیناً وقتی تیم عیسای مسیح در مقابل تیم شیطان قرار گیرد، پیروز میدان است. این پیروزی شیرین در سختی‌ها، همراه با تجربه‌ای غیرقابل تصور همراه خواهد بود؛ این تجربه، دیدن جلال عیسای مسیح و مشاهده

¹ Roger M. Raymer, *The Bible Knowledge Commentary: An Exposition of the Scriptures*, 1985, 2, 856.

خوشی کامل ایمان‌دارن است. به همین دلیل وقتی به خاطر نام عیسای مسیح به شخص ایمان‌دار دشنام دهند و یا جفا رسانند، برکت بزرگی نصیب او می‌گردد. این اتفاق به شخص ایمان‌دار اطمینان می‌بخشد که روح خداوند در او ساکن است. کلام خدا می‌فرماید "اگر تحمل کنیم با او فرمانروایی خواهیم کرد...." (دوم تیموتائوس ۲: ۱۲). ما همواره باید در مقابل مشکلات به رهبر و سرورمان عیسای مسیح اقتدا کنیم و این امید زنده در ما باشد که هیچ چیز و هیچ کسی نمی‌تواند ما را از محبت او و جلال و شادی‌ای که در انتظارمان است جدا سازد.

ای مسیح خداوند! کمک کن تا تو را بهتر بشناسم و در رنج‌هایت بهتر شریک شوم. تو را شکر می‌کنم که رنج‌های این دنیا، مرا بیشتر به تو نزدیک می‌کند و روزی جلال تو را خواهم دید و شادی من کامل خواهد شد. خداوند! شکر تو را می‌کنم که سختی‌هایی که من در این دنیا به خاطر نام والای تو می‌کشم، نشانه‌ای از سکونت روح مقدس تو در من است. لطفاً به من درک بهتری از کلامت بده تا حقیقت کلامت را بهتر به دیگران بشارت بدهم. آمین!

